

Heřmanický občasník

Nejen pro občany Heřmanic

Ročník 10.

Číslo 1. Leden 2020

Vážení spoluobčané,

máme tu nový rok 2020, který bude pro naši obec rokem mnoha výročí.

Připomínat si budeme 645 let od první písemné zmínky o Heřmanicích, 50 let od vzniku TJ Sokol, 120 let od zprovoznění úzkorozchodné tratě Heřmanička, 140 let od vzniku SDH Heřmanice (založeného tehdejším německým obyvatelstvem), 75 let od vzniku českého SDH Heřmanice a 10 let od povodní. Pro mě osobně nejvýznamnější událostí bude připomenutí výročí 30 let od osamostatnění obce po sametové revoluci a zvolení prvního zastupitelstva Heřmanic.

V této souvislosti se zastupitelstvo rozhodlo vydat knihu o historii a současnosti Heřmanic. V současné době sbíráme potřebné informace a fotografie, které bychom rádi do publikace zařadili. Někteří z vás možná ve svých domácích archivech máte zajímavé dobové materiály, ať už fotografie, pohlednice, nebo výstřižky z novin, které by stály za zveřejnění. Pokud si vzpomenete na nějaké zajímavé příběhy či historky, o které byste se chtěli podělit, řekněte nám je.

Veškeré materiály bychom potřebovali shromáždit nejpozději do konce února 2020.

Pokud se tedy budete chtít podílet na vzniku této první publikace o Heřmanicích, přineste nám své příspěvky na obecní úřad. Vše vám samozřejmě nepoškozené vrátíme. Budu velmi rád, když se do vydání knihy zapojí co nejvíce pamětníků.

Pokud byste měli zájem, můžete se na vydání této publikace podílet i finančním příspěvkem. Všichni spolutvůrci, dárci a sponzoři budou v knize jmenovitě uvedeni (s jejich souhlasem).

V průběhu letošního roku budou k připomenutí těchto výročí probíhat zajímavé akce. V sobotu 15. srpna 2020 pro vás připravujeme den plný vzpomínek na všechny tyto události. V tento den proběhne i křest knihy o Heřmanicích a bude zahájen její prodej.

Přeji vám vše nejlepší do nového roku, hlavně pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti a těším se na spolupráci při rozvoji naší malé obce.

Vladimír Stříbrný, starosta

Přírodní divadlo

Své vyprávění musím začít událostmi v době zhruba před sto lety. Končila hrozná 1. světová válka. Lidé už nechtěli hladovět a střílet se za rakousko-uherskou monarchii, která se nezadržitelně rozpadala. Ze spojenectví kdysi mocného Českého království a dlouhá léta Maďary utlačovaných Slováků v takzvaných Horních Uhrech se zrodila Československá republika. O tom toho bylo v poslední době vyřčeno, napsáno a pojednáno ve sdělovacích prostředcích tolik, že není potřeba, abych to podrobně popisoval. Faktem je, že obyčejní lidé v naší nové republice chtěli spokojeně žít beze strachu z válečných útrap, kulturně se vzdělávat, sportovat a cestovat. Venkovské obyvatelstvo toužilo po tom, aby povzneslo své obce na úroveň měst.

Nadšení lidí a následný rozvoj průmyslové výroby v prvních letech umožňovaly zlepšování životní úrovně obyvatel měst i vesnic a tím i podporovaly další aktivity. Začaly se zakládat různé podpůrné spolky, které toto umožňovaly. Nově vznikající politické strany se snažily získat členy těchto spolků jako své voliče, takže je podle možností také podporovaly.

Mezi nově ustavenými spolky dominoval především Tyršův Sokol, posléze i Fügnerův Klub českých turistů. Není bez zajímavosti, že tyto spolky a později i další vznikající vlastenecká seskupení měly svůj vzor v idejích Friedricha Ludwiga Jahna, který už v předchozím století (žil v letech 1778-1852) propagoval tělovýchovu a sport jako důležitou součást života člověka. Jeho ideje byly později v Německu zneužity nacistickou ideologií a teprve Německá demokratická republika jeho jméno očistila od nánosu nacionalismu a jako rehabilitaci po něm pojmenovala svůj největší stadion v Lipsku na Jahnstadion.

Tento krátký pohled do doby vzniku naší republiky byl důležitý pro pochopení vzniku a vývoje sportovního a kulturního života našich obcí.

Údolí Olešky, zvané v té době Ehrlebachstein, začíná v Dětrichově, protíná bývalou svobodnou obec Kristiánov a končí v Heřmanicích. Bylo to odedávna romantické místo a přímo se nabízelo k nedělním procházkám. Těch se zúčastňovalo stále více občanů těchto, ale i okolních obcí. Vycházky většinou končily v hospůdce, ke které neodmyslitelně patřil šraml neboli lidová hudební skupina. Tam se občané vesnic stále více seznamovali a později pořádali i společné výlety podél Olešky, často až na tajemný Skalní hrad. Cestu si zpestřovali zpěvem, což je později inspirovalo k založení pěveckého sboru.

Kromě pěší turistiky se začal rodit i nový fenomén, a to cyklistika. Velmi brzy si tato zábava získala velkou popularitu. Dokonce natolik, že se zdejší cyklisté odvážili zúčastnit historického prvního sletu Sokola v Praze na Maninách. Cesta na obyčejných cestovních kolech jim trvala dva dny. Mezi těmito nadšenci byla i moje matka, které na cestě praskl rám u kola, takže se všichni zdrželi opravou u nějakého většího města. Pravděpodobně šlo o Mladou Boleslav, kde to odborně svařili.

Na Maninách byli přátelsky přivítáni, nikoho nezajímalo, jakého je kdo náboženského či politického vyznání, nebylo žádné nesnášenlivosti. Slet na všechny učinil obrovský dojem a byl povzbuzením pro další tělovýchovnou a sportovní činnost.

To platilo i pro účastníky sletu z našich obcí. Potřebovali k tomu ale prostory. Proto se dohodli s majitelem louky u silnice při vjezdu do Kristiánova, že mu louku posekají, usuší seno a on jim tam umožní cvičit tak, jak to viděli v Praze.

Téměř současně s tím pravděpodobně vznikala i oddíl těžké atletiky, tehdy to bylo vzpírání a zápas v řeckořímském stylu. Zdědil jsem po svém otci vavřínový věnec, který v té době pravděpodobně vybojoval. Po dědovi zase pohlednice z Lipska, které propagovaly artistická cvičení. Další důkazy o tom ale nemám.

Příště se již dostaneme k tomu, co slibuje nadpis, tedy k přírodnímu divadlu.

Co jste, hasiči...? Ivana Frankelová

Milí čtenáři!

Jsme rádi, že jste na nás nezanevřeli, a rádi „vidíme“ staré tváře, ale i ty nové. Do nového roku všem přejeme jen to nej a hlavně ať je ten nový rok lepší jak ten loňský.

Ale teď už se dáme do výčtu toho, co se za poslední tři měsíce toho loňského roku stalo.

Mladí hasiči

Tradiční soutěž Pertoltický předbraňák dopadla celkem špatně. Mnoho chyb a tím pádem mnoho trestných bodů. A snad ani nebudeme psát, jak naše děti dopadly. Inu, pokaždé nemůže být posvícení.

Nová sportovní sezóna dává našim dětem do těla. Jako třeba „braňák“, kde naše děti obsadily v kategorii mladších žáků krásné 10. místo. Starší žáci, kteří běželi poslední, vybojovali 6. místo. Letošní ročník ZPV se běžel v členitém terénu Bílého Potoka. A dokonce padla i sázka. To je tak, když se vsadí

starší s velitelem, kdo bude dřív v cíli. První doběhl velitel a pak nic, dlouho nic, asi desetkrát dlouho nic a nakonec naši. Ale musí se nechat, že měli hodně čekacího času a poměrně málo trestných bodů. No a mladší vyběhli jinde, než měli, ale všechna stanoviště měli splněná.

Sportovci nemají jen soutěže a zábavu, musí taky makat. A proto ve sváteční Den české státnosti naše děti bojovaly. Ovšem s hráběmi, lopatami, listím a samy se sebou. Plán byl jasný, uklidit prostory hřbitova. A to se také stalo.

Jako tsunami naše děti zaplavily v Předláncích Strašidelný les a následně pak v Kunraticích Jamparádu. Jako třešnička na dortu tohoto náročného dne spali všichni na obecním úřadě.

Také jsme si nazdobili stromček u hasičárny. Připravili jsme novou

nástěnku, která už byla zapotřebí. Naše děti se mohou pochlubit novými dresy, které dostaly jako sponzorský dar od pana Rasla.

Jako poslední akce loňského roku proběhl předvánoční hasičák, a to jako opravdu před Vánoci, jelikož jsme 23. 12. vyrazili do Liberce. Naše první kroky zamířily do Dinoparku. Pak následovaly nákupy v libereckém Foru a jako poslední jsme navštívili Kryštofovo Údolí. Zde jsme se koukli na mechanický orloj a následně jsme zamířili do muzea betlémů. I zde jsme zažili mnoho zábavy.

JSDH (jednotka sboru dobrovolných hasičů)

Pro poslední tři měsíce byl klid.

Dospělí

Superpohár:

28. 9.	Hejnice	10. místo	čas 27:58
6. 10.	Frýdlant	13. místo	čas 29:98

Celkově se naši muži umístili v Superpoháru na 12. místě. Muži se nevzdávají, protože za rok to bude lepší.

Ke konci roku jsme navíc měli ještě výroční valnou hromadu. Pro letošní rok byla „výročka“ trochu jiná, jelikož se volili lidé do výkonného výboru. Starostou SDH byl zvolen Jakub Drapák, náměstkem SDH byl zvolen Michal Procházka, velitelem je Vladimír Stříbrný, jeho zástupcem je Josef Zadák, strojník Pavel Pešák, hospodářkou byla zvolena paní Marta Stříbrná. Jednatel, kronikářem a vedoucí dětí a mládeže byla zvolena Ivana Frankelová.

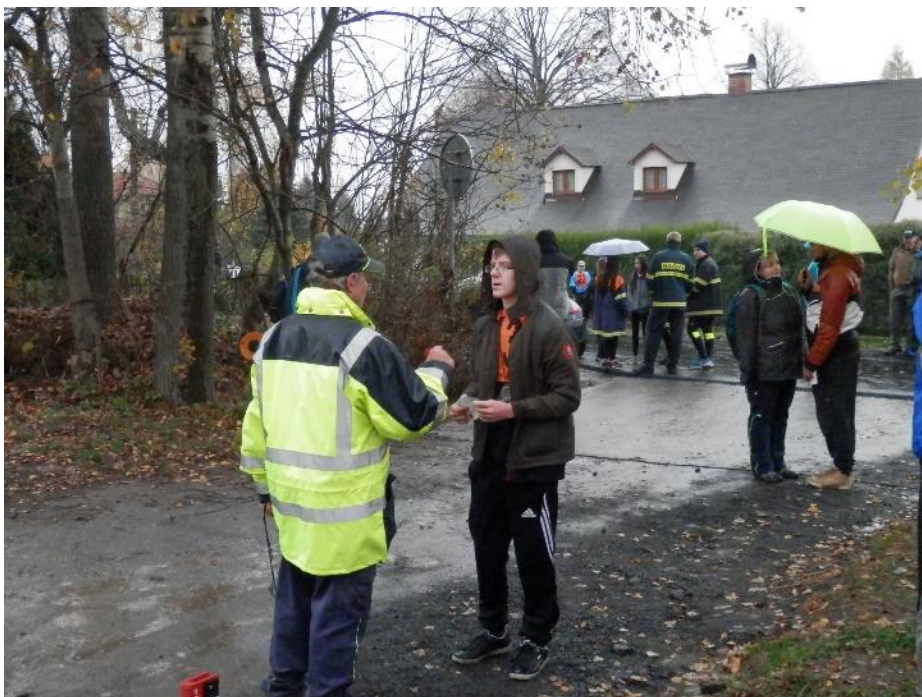
Veliké díky panu Pavlovi Zadákovi za to, že dopomohl k obnovení SDH u nás v obci. Ale hlavně za to, že dlouhou dobu zastával funkci starosty SDH. A v duši máme respekt, přeci jenom 52 let u hasičů je sakra dlouhá doba.

Nová mladá krev, která je zastoupena ve výkonném výboru, přeci jenom dá na rady a zkušenosti starších a moudřejších členů v našem sboru.

Dorost

Na dorost čekala první soutěž, a to v podobě „braňáku“, který letos byl v Liberci-Karlínkách. Jako zástupce jsme měli Jakuba Teichmana (kategorie mladší dorost) a Jiřího Listopada (starší dorost). I když se chlapci na azimutech ztratili a pro Jakuba toto byly první závody, poprali se s touto tratí celkem slušně. A jak dopadli? Kuba na 11. místě a Jiří na 13. místě.

A co bude příště? To nebudu prozrazovat.

Opět se s vámi loučím a příště na shledanou, vaše Iv.

TJ Sokol – cvičili jsme pro radost, pro zdraví – Dáša Judlová

Rok 1934, 1935

Tentokrát bychom chtěli popřát vše nejlepší, hodně štěstí a zdraví jubilantům, kteří byli členy TJ, členy výboru organizace po obnovené sportovní činnosti v roce 1970. Do sportovních a společenských akcí v rámci jednoty se zapojovali až do roku 2001. Získali Veřejné uznání III. stupně ČSTv za zásluhy o rozvoj československé tělesné výchovy. Jubilanty jsou ZDENĚK PAVLÍČEK, který se narodil 27. 12. 1934, a KAREL REINHARDT narozený 1. 1. 1935.

Jistě jste cvičili pro radost a pro zdraví, prožívali výsledky pracovních úspěchů, výraznou oporou jsou pro vás vaše rodiny, získali jste výborné geny...

Radost v srdci, dobré nápady, splněná přání oběma přejí zástupci TJ Sokol Heřmanice a děkujeme za aktivitu v Sokole.

Karel první zleva, Zdeněk druhý zleva

Rok 2019

V letošním roce jsme se například zúčastnili vítání občánků, dne dětí, 4x ročně přispíváme informacemi o TJ do Heřmanického občasníku, provozujeme turistiku, v rámci organizace uskutečňujeme jednání, byli jsme na Valné hromadě Sokolské župy Ještědské, dne 8. října jsme v Liberci vzpomněli Památného dne sokolstva, absolvovali jsme přednášku k danému výročí, zasíláme potřebná hlášení.

Výcvik psů – letmý pohled pod pokličku

O tom, že se do Heřmanic sjíždějí všichni psovodi Celní správy ČR (dnes jich je čtyřiačtyřicet) k výcviku nových služebních psů nebo k povinnému ročnímu přezkušování již sloužících psů, již povědomost máte, i když mnohem častěji se v této rubrice dozvídáte o výcviku psů pro naše kolegy z leckdy exotického zahraničí.

Pro dnešek se však zaměříme více na samotné čtyřnohé chlupáče a na to, jakým způsobem s nimi při výcviku vlastně pracujeme.

Obrázek o výcviku a práci našich služebních psů vám pomůžeme dotvořit pomocí několika často kladených otázek a odpovědí na ně.

Musejí být psi vyhledávající drogy na drogách závislí?

Pochopitelně že ne! Stejně jako psy vyhledávající výbušniny nebo lidské ostatky nikdo nekrmí touto „komoditou“, ani my necvičíme psy tak, že bychom v nich vytvářeli závislost na drogách nebo tabáku. U bankovek, slonoviny nebo střelných zbraní by to stejně ani nešlo. Pouze využíváme jedinečné citlivosti psího čichu.

Čím to tedy je, že pes má zájem drogy, cigarety či cokoli jiného vyhledávat?

Klíčové je právě slovo „zájem“. Moderní výcvik je dnes již založen na pozitivní motivaci psa, kdy se využívá jeho loveckého pudu a zájmu o kořist, kterou je v našem případě hračka (třeba balonek) nebo oblíbený pamlsk. Úkolem cvičitele je pak již „jen“ vysvětlit psovi, který zájmový pach mu přinese kýženou odměnu.

Jak se tedy povede vysvětlit psovi, že má vyčenichat třeba marihuanu?

Pro psa je vyhledávání zájmového pachu v podstatě zábava, kdy odměnou za požadované chování je oblíbená hračka

Zase tak rychlé to není, vždyť základní kurz pro vycvičení nového psa trvá patnáct týdnů. Každopádně při výcviku postupujeme u jakékoliv komodity v podstatě stejně. Základem jde o to, potvrdit psovi, který z tisíců pachů, které při vyhledávání potkává, je ten pravý. V počátcích necháme psa hledat a při každém správném kontaktu s cílovým pachem (v našem

případě marihuanou) mu dáme signál o tom, že to je ten správný pach, a za něj dostane odměnu. Pokud se pes zajímá o ostatní pachy, nijak ho netrestáme, jeho chování prostě ignorujeme a jen čekáme (někdy i dlouho...) na to, až se opět přiblíží k pachu zájmovému. Za to opět dostane odměnu. Pes celkem rychle pochopí, že za kontakt s určitým pachem následuje odměna, a tak dělá všechno pro to, aby ji dostával co nejčastěji. Pachové práce pak jsou pro něj vlastně jedna velká hra, na jejímž konci je oblíbená dobrota nebo odměna v podobě hry s milovanou hračkou (míčkem, peškem).

Praktická pomůcka pro výcvik – tzv. klikr (cvakátko)

Praktickou pomůckou pro signalizaci žádaného chování psa je pro psovoda takzvaný klikr (cvakátko), který psovi dává signál o tom, že pracoval správně a že bude následovat odměna.

Nedílnou součástí této metodiky výcviku je také to, že pes značí pasivně, tzn. neskáče, neškrábe, do ničeho nekouše. Cílový pach označí pouze zaujetím určité pasivní polohy (přiloží nos ke zdroji pachu, zůstane strnule stát, posadí se nebo zaujme polohu vleže). Přínos pro praxi je zde nesporný – nevzniká škoda na prohledávaných objektech, práce psovoda se psem je velmi ohleduplná, bezproblémové je vyhledávání také na osobách, v dřívějším aktivním způsobu značení (škrábání, kousání, štěkání) téměř nemyslitelné, a proto nepoužívané.

Co vše vaši psí specialisti na pachové práce v praxi nakonec dokáží?

Každý pes má svou specializaci, nejčastěji to je vyhledávání jedné kategorie, jako jsou drogy (běžně se jedná o marihuanu, hašiš, heroin, kokain, amfetamin, metamfetamin, extázi, efedrin, případně další drogy dle aktuální situace), tabák (vč. cigaret), bankovky či exempláře chráněných živočichů a rostlin. Někteří psi jsou vycvičeni na vyhledávání dvou kategorií, nejčastěji jde o kombinace drogy a zbraně nebo tabák a líh.

Po skončení základního výcviku dokáže pes velmi spolehlivě vystopovat zájmový pach při práci na rozdílných pracovištích (automobilech, vlacích, autobusech, ve skladištích, místnostech, zavazadlech či oděvních svrscích, na osobách, a to i ve velmi rušném prostředí, jakým jsou letiště apod.) a za přítomnosti rozličných rušivých pachů.

Martina Strnadová

Pasivní značení znamená, že pes u nalezené komodity pouze „zamrzne“ v určité poloze

Pocta prezidentu zakladateli

V předvečer 101. výročí vzniku Československé republiky, v pátek 25. října, byla v Heřmanicích na autobusové točně odhalena busta zakladatele státu a prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka. Starosta obce Vladimír Stříbrný v úvodu přivítal senátora Michaela Canova, krajského hejtmána Martina Půtu, předsedu jednoty Československé obce legionářské v České Lípě Břeňka Henkeho, předsedu jednoty ČsOL v Liberci Stanislava Hněličku a předsedu jednoty ČsOL v Novém Boru Josefa Doškáře, který je duchovním otcem celého projektu, o němž bude ještě řeč.

Následovaly krátké projevy hostů, kteří po státní hymně za asistence čestné stráže Ministerstva vnitra provedli vlastní akt odhalení busty. Po skončení slavnostního aktu byli účastníci, mezi nimiž bylo i několik místních občanů, pozváni k malému občerstvení do hospůdky u Kodešovy skály. Tam nejprve položili květiny k pamětní desce Otakara Kodeše. V hospůdce se potom ve skupinkách debatovalo o nejrůznějších problémech. Využil jsem možnost vyzpovídat Pepu Doškáře, vlastence a nekompromisního bojovníka proti přeručování našich dějin, s nímž mám tu čest se několik let znát z různých akcí a schůzí.

V jeho hlavě se zrodil nápad postavit busty TGM na hraničních místech severních Čech, aby bylo každému jasné, v které zemi se právě nachází. Zatím se mu podařilo uskutečnit odhalení osmi bust. Vedla k tomu hodně náročná cesta. Prvním problémem bylo, že autorů bylo více a většina z nich již nežije. Musel proto jednat s jejich potomky. Byla to skoro detektivka. Nakonec se to podařilo a výsledkem je i busta TGM u nás v Heřmanicích podle původního modelu Ivana Tláška. Abychom učinili novinářské etice zadost, předtím to byly obce a města Jiříkov, Krompach (autorem původního modelu byl Josef Fojtík), dále Sloup, Chrastava, Nový Bor a Habartice. Instalované busty byly darem Československé obce legionářské jmenovaným obcím. Busta v Dolním Bousově u Sobotky byla osobním darem Josefa Doškáře.

Po získání souhlasu potomků autorů k instalacím bust následovala jednání se starosty obcí, jsou-li ochotni se k projektu připojit. Předpokládalo to vybudování podstavce pro bustu na náklady obcí. Starostové se k projektu postavili vstřícně, takže mohlo dojít k závěrečné fázi přípravy, tedy sehnat výrobce. To se také podařilo a akce mohla začít. To ostatní již bylo řečeno v první části tohoto článku. Zbývá jenom s úctou poděkovat Josefu Doškárovi za jeho obětavou práci.

oba

O pohár starosty aneb

Zelená je tráva, fotbal to je hra

Tak jako každým rokem se scházíme na zeleném trávníku u výcvikového střediska Celní správy v Heřmanicích.

Tento rok se nám zde sešlo šest týmů plně připravených rozdat si to o pohár starosty. Venku nám přálo počasí a vše bylo připraveno na velkou bitvu. Trávník střižený dle světových norem, kopačky hráčů nažhaveny a rukavice brankářů namazány lepidlem.

O hosty a jejich mlsná bříška se starali místní dobrovolní hasiči a sponzoři přidali i nějaký dárek pro sportovce. Jako každoročně zahajuje fotbalové klání starosta Heřmanic Vladimír Stříbrný, který pronesl krátký projev, a můžeme se vrhnout do prvních zápasů.

Drama jak z televizních obrazovek, když hrají nejlepší týmy světa. Srdce jako pumpa rozvádějící krev do žil se valí fanouškům pod kůží a dech se tají. Gól!!!! Výkřik směrem k hráčům zalil hrací plochu a následoval hlasitý potlesk. Jindy zaznělo z úst jen hlasité zašumění nad promarněnou šancí.

Místní fandové jsou tvrdí ke svým týmům a umí je pořádně zkritizovat a zároveň nakopnout k lepším výkonům. Někdy to bylo jak na tenisovém klání, ze strany na stranu a čekání na soupeřovu chybu.

Byla to prostě paráda, sledovat tu zapálenost do hry a hlavně fair play chování ke svým soupeřům. Věřte či ne, ale opravdu jde o setkání lidí, kteří se přišli pobavit, zahrát si a setkat se s ostatními. Samozřejmě i vyhrát. Já tomu říkám sranda much (match). Dokonce se letos jednomu hráči změnila kopačka ve dravého žraloka, se kterým se pral po celou dobu utkání a vyhrál nad ním. Svázal mu ústa izolační páskou, aby již nemohl škodit. Doufám, že do dalšího poháru budou tito dravci tam, kde mají být (smích).

Vždy se ale také najde i nějaký vtípálek, který tuto akci něčím obohatí. Je to náš místní fanda přezdívaný Rumík, slovní sponzor („Já bych vám dal...!“), který dokáže pořádně bodnout hráče do slabin jako jezdec svého koně, ale všichni víme, že jeho přísnost je jen převlečená sranda.

Při psaní tohoto článku jsem si vzpomněl na svá mladá léta, když jsem nastupoval jako elév k fotbalovým zápasům, a vím, o čem to je. Bylo mi asi tak 8-9 let, kdy jsem nastupoval týden co týden jako hráč k fotbalovým zápasům za SPOZA Šluknov na škvárovém hřišti.

Vždy to pro mne byla velká událost, když zazněla z rozhlasu naše hymna Zelená je tráva, fotbal to je hra. Proto i ten název článku.

Bohužel pro maminku to byla o něco menší radost. Přišel jsem domů jako horník ze své šichty v dole. Černý od hlavy až k patě, ale spokojený, že jsem si zahrál. Hrát jakýkoliv zápas je radost, ale i zklamání.

Vždy si z toho bereme ponaučení do dalších zápasů i do života, abychom věděli, co dopilovat. Gratulujeme vítězům a děkujeme všem zúčastněným, sponzorům, hasičům a Celní správě za připravené hřiště a přidávám jeden fotbalový vtípek.

Díval jsi se včera na fotbal?

Ano, do tří do rána.

Ale zápas skončil v jednu!!

Jo, ale pivo zůstalo.

Doufáme, že se na příštím setkání sejdem v ještě větším počtu. Fotbalu zdar a kopané zvlášť.

Martin H.

O POHÁR STAROSTY

V letošním ročníku mě zaujal tým, který se turnaje zúčastnil úplně poprvé. Už samotný název Záchranka Frýdlant ve mně vzbudil zvědavost. Požádal jsem o rozhovor jednoho z jejich hráčů. Lukáš mi vysvětlil, že jsou mužstvo ze záchranné služby a tento turnaj je jednou z mála možností, aby se mohli všichni sejit a trochu se odreagovat od každodenních povinností. Prý se jim to podaří tak jednou až dvakrát v roce. To mi potvrdil i kapitán mužstva Honza, jehož se mi podařilo během turnaje také ulovit. Další povídání ve třech mi trochu pomohlo pochopit, jak náročnou práci mají. Když mi ještě prozradili, že jsou oba po noční směně, musel jsem je jenom obdivovat. Ptal jsem se jich, jakou odměnu dostávají, když se jim podaří zachránit někomu život. Bez zaváhání odpověděli, že tou největší odměnou je ten pocit, že se to podařilo. Jako třeba letos v létě, když oživilí fotbalistu, který při zápase zkolaboval po zástavě srdce. Že se málokdy dočkají vděku nebo alespoň poděkování, na to už si zvykli. Ale u mne mají velkou úctu a obdiv. A moc rád bych tuto partu skromných chlapů příští rok zase přivítal.

oba

Tak co? Šmakoval?

O čem jiném by asi tak mohla být řeč než o bramborovém salátu, jehož celkem třicet šest vzorků se sešlo na třetím ročníku heřmanického klání o nejlepší bramborový salát v sobotu 16. listopadu v hospůdce U Kodešovy skály. Už samotný počet přihlášených salátů by mohl být odpovědí na otázku, kterou jsem položil před rokem: Rodí se nová tradice? A plný sál to jenom potvrdil. Zájem nejen soutěžících, ale i ochutnávačů a hodnotitelů předčil očekávání nejen organizátorů akce.

O nich bych se chtěl zmínit především. Mám na mysli ženy, které se už tradičně starají o průběh celé akce od převzetí vzorků salátů, jejich rozmístění na stoly a průběžné doplňování až po sčítání bodů a jejich přípravu k závěrečnému vyhodnocení. Toho se ujal starosta obce Vladimír Stříbrný za asistence autora akce Milana Bouši. Odměnění drobnými dárky za účast byli všichni soutěžící, a to bez ohledu na jejich umístění podle získaných bodů.

Vyvrcholením ale přesto bylo vyhlášení nejlepších salátů. Měl jsem, samozřejmě, svého favorita, ale ten proti přesile skutečných gurmánů neměl šanci. A tak jsem už v průběhu dvouhodinového hodnocení pochopil, že ty nejlepší saláty mají nejvíce příznivců. Alespoň se to tak postupně jevilo, jak přicházeli noví návštěvníci. Někteří sice bodovali určité saláty, aniž je ochutnali, a hned poté odešli, ale to není nic proti pravidlům soutěže. Byli i takoví borci, kteří ochutnali jen jeden salát a hned věděli, že je nejlepší. A tu máš, čerte, kropáč, on opravdu skončil na bedně.

Důležité je, že tato akce se může zařadit mezi stálé aktivity, které naši obec obohacují a pomáhají k dalšímu společenskému soužití jejích občanů. A tomu můžeme jenom přát.

Pro úplnost uvádíme pořadí tvůrců pěti nejlepších výrobků:

1. paní Dohnalová
2. Tomáš Chyška
3. Milan Bouša
4. Jana Seifertová
5. Jiří Machata

Blahopřeji všem oceněným a pro příští ročník jim nabízím brambory, které sám vypěstuji (?).

oba

Rozsvícení vánočního stromu

Z rozsvícení vánočního stromu 1. prosince

Mikulášská nadílka

Dne 6. prosince navštívila naši obec delegace v čele s Mikulášem, andělem a čertem. Mnoho rodičů si ověřilo, jak moc hodné děti mají doma. Ovšem v loňském roce trochu zlobilo počasí, a tak se musela tato akce konat na sále kulturního domu v Heřmanicích. Zatímco pořadatelé měli obavu, aby došli děti, nakonec to na sále hučelo jako v úle, jelikož bylo plno.

A pro děti, které se nebály, čekala akce „sáňkování s čertem“.

Adventní koncert

Dne 14. prosince jste se mohli nechat unášet na vlně skvělé hudby při adventním koncertu. Tuto akci navštívilo také mnoho přespolečných a polských turistů a mnohým se ani nechtělo domů. A pokud jste tam nebyli, o hodně jste přišli. Snad se s vámi uvidíme za rok.

Dobrý den v novém roce!

Obvykle na konci článku zveme na plánované aktivity, které vám i přespolním připravujeme. Tak jsem se raději podívala do předchozího čísla HO, abych na nic nezapomněla. Přeci jen to bylo minulý rok... :-) S radostí jsem zjistila, že mám půl práce s psaním článku hotovou, protože proběhlo vše, co jsme avizovali.

Říjnová **spižírna 2019**, kterou jsme připravili teprve podruhé, nabídla daleko více úžasných dobrot než v pilotním "díle". Vždy je co objevovat a obvykle se na podobných sešlostech dá i něco ochutnávat. Z čerstvého mrkvového koláče se stal hit. A co s tím, co jsme nesnědli rovnou? Z některých svých vyměněných dobrot jsem udělala adventní dárky pro rodinu a přátele. Po vzoru hesla "minimální námaha – maximální efekt" se spižírna podívala do různých koutů republiky.

Druhé čtení a vyprávění spisovatelky Ludmily

Kotkové z Šimonovic bylo zase trochu jiné než jindy. Paní Ludmila je kreativní, proto píše, ale má tak i řadu jiných nápadů. V pátek 25. října si přivezla i hosty. Skvělé bylo, že přijela i její dvorní nakladatelka, se kterou se velmi ráda seznámila paní Markéta Zachová, chalupářka z Heřmanic, která také píše a jako spoluautorka textů a fotografií věnovala do knihovny dvě "své knihy".

Dřevodílna bývá tradičně hojně navštěvovanou událostí. Práce se dřevem si získala své pravidelné příznivce. Adventní tvorba byla ovšem trháč. Téměř jsme se se všemi dekoracemi a materiálem nevešli do tělocvičny. Proč obyčejně využíváme prostor tělocvičny? Na to je jednoduchá odpověď. Protože se snadno uklízí. Ačkoliv tentokrát nebylo téměř co. Spotřebovali jsme skoro vše, co jsme s organizátory nanosili, a navíc toho ještě spoustu přinesli účastníci. Po dvou hodinách byly stoly plné desítek krásných, originálních a nápaditých svícňů a dekorací. Dílna se konala den před první adventní nedělí, takže právě včas :-).

Poslední společnou akcí roku 2019 bylo **Cukrování** – to jest výroba vánočního cukroví. Ještě před 7. prosincem jsem si nebyla úplně jistá, jestli vůbec něco podobného proběhne. Předně nás nenapadlo, že promyslet a zorganizovat pečení je vlastně hrozně náročné, ale nakonec jsme z toho

vybruslili krásně. Připravili jsme 4 druhy – velké hromady skvělého nepečeného cukroví. A stres z toho, že trouba absolutně nestíhá, nám tedy odpadl.

Chtěli bychom upřímně poděkovat všem, kteří nám v uplynulém roce pomáhali, účastnili se, přijali pozvání, věnovali svůj čas, sympatie, energii a mnoho dalšího do společných zážitků a přispěli k tomu, že se mnohé nápady realizují a setkání daří. Těšíme se na další díly SPOKojených akcí v tom roce novém.

Náměty a nové nápady máme v zásobě, zatím nám ovšem chybí konkrétní termíny do nadcházejícího čtvrtletí. Sledujte proto aktuální informace na webu obce, v hospůdce U Kodešovy skály a na vývěsních tabulích.

Do roku 2020 hlavně dostatek pozitivní energie a zdraví!

Za SPOK Simona Benešová

Zajímavá místa Frýdlantska a jeho okolí

Osada Jizerka

Nevšední zážitek. To vám může přinést návštěva vysokohorské osady Jizerka v Jizerských horách na severu Čech. Rozkládá se v nadmořské výšce 862 metrů v malebném údolíčku pod kopcem Bukovcem.

Na Jizerce rozhodně je co objevovat. Své turistické putování můžete začít právě třeba na Bukovci. Ten je dominantou Jizerky. Na 1 005 metrů vysokém kopci čedičového původu začíná naučná stezka, která pokračuje přes celou osadu a vede až k rašeliništi Jizerky.

Když sejdete z kopce dolů do malebného údolíčka, budete obdivovat dřevěné chalupy, které jsou po tamní krajině půvabně rozesety. Dříve domky sklářů, dnes turistické chaty, ubytovny anebo restaurační zařízení. Domy na Jizerce pocházejí většinou z 19. století, které přineslo horské osadě zlatý věk. Nikoli kvůli safírům v Safírovém potoce, ale právě díky sklářství se osada rozrostla o nejméně padesát domů. Panský dům majitele sklárny Riedla je dodnes nejkrásnějším stavením na Jizerce. Za

zmínku stojí i Pyramida, která je jednou z nejstarších budov na Jizerce. V pověstném Hnojovém domě cestovatele, dobrodruha a podivína Gustava Ginzela se také můžete ubytovat a zároveň si zakoupit i orazítkované ohořelé třísky původního stavení, které bylo po požáru v roce 1995 znovu postaveno do původní podoby. Název Hnojový dům mu dal sám majitel, který musel vystěhovat z domu nejdříve hnůj, kterým byl dům zaplněný až po strop, a právě za tímto účelem svedl přímo do objektu dva horské potůčky, aby se stal dům vůbec někdy obyvatelným.

Jestli se chcete o historii této původně sklářské osady dozvědět něco víc, zastavte se v budově bývalé školy. Tam dnes sídlí Muzeum Jizerských hor. Krátkou procházku si pak můžete udělat třeba k Safírovému potoku, ze kterého v minulosti dobrodruzi lovili drahé kameny. Safíry, které tu byly vytěženy, dodnes patří k nejkrásnějším v Evropě.

Romantickým duším nebo zapáleným astrologům se na Jizerce bude líbit i proto, že právě tam se nachází takzvaná Jizerská oblast tmavé oblohy. Nevíte, co to znamená? Jde o fakt, že na Jizerce není žádné veřejné osvětlení ani světelné poutače a tedy ani žádné světelné znečištění jako třeba

ve velkých městech. Pro ty, co rádi pozorují hvězdy, to znamená jasnou oblohu a skvělé zážitky.

V létě vede nádherná procházka kolem Staré celnice přes kaskády vodopádů divoké Jizery až do údolí řeky Jizery a podél ní pak na Velkou jizerskou louku. Tady jsou nejkrásnější a lidským hospodařením nejméně poškozená rašeliniště s mrtvými říčními rameny, písčinami a porosty klečí a jalovců.

Ale půvabná je Jizerka i v zimě, kdy je ovšem často zcela odříznuta od okolního světa sněhovými závějemi. Nabízí ale hned několik běžeckých tras, které skrz ni vedou. Zároveň je ovšem nutné počítat se zimou zalézající za nehty. Jizerka patří totiž k nejchladnějším místům v naší republice – v letech 1944 a 1985 tu prý naměřili dokonce minus 41 stupňů Celsia.

Ať už jste na běžkách, na kole, nebo pěšky, vždycky je v této horské osadě a jejím okolí co objevovat a zaručeně patří k nejhezčím koutům Jizerských hor.

Dagmar Čadková

Zajímavosti

CHKO a NP České republiky

CHKO Jeseníky

NKP	- národní kulturní památka
NPR	- národní přírodní rezervace
PP	- přírodní památka
NPP	- národní přírodní památka
MPR	- městská památková rezervace
KP	- kulturní památka
CHKO	- chráněná krajinná oblast
NP	- národní park
PR	- přírodní rezervace

Vítáme vás na severu Moravy. Zaměříme se na CHKO Jeseníky.

Jejich rozloha je 740 km² a do

CHKO byly zapsány v roce 1969. Jeseníky se rozdělují na Hrubý a Nízký Jeseník. Nejvyšší hora Hrubého Jeseníku je Praděd s výškou 1 491 m n. m. a tím je 4. nejvyšší horou ČR. Nízký Jeseník má nejvyšší horu Slunečná (800 m n. m.).

Pokud chcete jet po železnici, tak si jízdenku kupte až do obce Ramzová. A proč? Jelikož je to nejvýše položená rychlíková zastávka v ČR s výškou 800 m n. m. Dnes má 11 stálých obyvatel, a to přitom ještě před rokem 1869 vesnice měla 266 lidí, jenže odsun lidí po 2. světové válce měl za následek pokles populace. Zatímco jiné vesnice zanikly, Ramzová stále existuje. A má také novou lanovku na Šerák.

Šerák-Keprník je nejstarší NPR na Moravě, vznikla v roce 1903 a za tento počín můžeme děkovat tehdejšímu majiteli Janu II. z Lichtenštejna (rod Lichtenštejnů vlastnil skoro celou Moravu, např. Lednicko-valtický areál). Pokud vám vylhlo v krku jízdu v lanovce, tak se zastavte na malé občerstvení v Chatě Jiřího. Původní chata byla postavena v roce 1888, jenže byla dřevěná a vyhořela. V roce 1894 ji postavili znovu, ale tentokrát z kamene. Je v nadmořské výšce 1 330 m n. m. a průměrná roční teplota se tu pohybuje kolem 2 °C.

Pokud jste se dostatečně občerstvili, dejte se po modré turistické značce, dostanete se k Obřím skalám. Tomuto geomorfologickému tvaru se říká „mrazový srub“, je vysoký 16 m a je rájem pro horolezce.

Ted' se ale přesuneme na druhou stranu Jeseníků, přesněji do osady Rejvíz. Ta se nachází mezi Zlatými horami a Vrbnem pod Pradědem. V této osadě měli už v roce 1794 první zájezdní hostinec a následně poté si tu začali stavět domy i další lidé. U tohoto hostince se vydejte po naučné stezce Rejvíz, která vás provede kolem NPR Rejvíz s jejich rašeliništním jezírkem, které nese název Velké mechové jezírko. Toto jezírko ale není samo, o něco dále je i Malé mechové jezírko. Jezírka vznikla v poslední době ledové, když budete pozorní, tak můžete vidět masožravé rosnatky nebo klikvu

bahenní. Ale nezkoušejte nic utrhnout, to je přísně zakázáno! Naučná stezka je dlouhá 2,5 km a obsahuje 14 poučných panelů. Pokud vás výlet unaví, vraťte se zpět do hostince, od kterého jste vyšli. Mimo to, že tu stojí od první republiky a dříve nesl jméno U Jezerního pastýře, má ještě jednu zvláštnost. Na opěradlech židlí jsou vyřezané obličeje místních štamgastů.

Kdo by neznal největší a nejvýkonnější vodní elektrárnu v ČR Dlouhé Stráně. I ta stojí za podívanou. Je ve výšce 1 350 m n. m. Nádrž můžete celou dokola projít, tedy alespoň horní přečerpávací nádrž. Zároveň je toto místo nejnavštěvovanější z celých Jeseníků.

Pokud si chcete dát pořádně do těla, tak vystupte v Karlově pod Pradědem a dejte se po naučné stezce Velká Kotlina. Tato kotlina vznikla v poslední době ledové a v roce 1946 byla vyhlášena PR. Rezervace je unikátní tím, že má 45 pramenů s největším pramen Moravice, dále tu najdete 480 druhů, poddruhů a kříženců vyšších rostlin. Dá se říct, že to je taková přírodní botanická zahrada, a navíc tu můžete vidět i kamzíky, když se vám to poštěstí. Celá oblast vám trochu připomene Alpy. Pokud cestu zvládnete, tak se dostanete až do Ovčárny. Celá naučná stezka má 6 km a obsahuje 11 naučných panelů.

V Ovčárně naleznete další krásu Jeseníků, **Petrovy kameny**. Toto místo je velice tajemné. Ve středověku na tomto vrchu pořádaly čarodějnice sabat a mnoho kořenářek bylo díky tomu upáleno. Dnes je na toto místo zákaz vstupu, jelikož se tu nalézají endemity z doby ledové (rostliny zvonek jesenický a lipnice jesenická). Petrovy kameny se nalézají ve výšce 1 446 m n. m.

Pokud jste výstup zvládli až sem, tak se dejte dál po červené a později po modré turistické značce a dostanete se na nejvyšší horu Jeseníků, na Praděd. Pokud jste nejedli v Ovčárně, tak na Pradědu na vás čeká restaurace, ale i rozhledna.

Ale pokud ještě zvládnete nějakou tu cestu, tak se z Praděda vraťte k rozcestí u Barbory a dejte se po naučné stezce Bílá Opava. Po této cestě směrem do Karlovy Studánky na vás čeká vodopád Bílé Opavy. Je 8 m vysoký a stojí za vidění. Jenže se u rozcestníku Nad vodopádem musíte dát po žluté turistické značce. Ta je trochu dobrodružná, ale uvidíte další krásy, jenže ty vám neprozradím. Dlouhá je 10,5 km a je na ní umístěno 13 naučných panelů.

Pokud jste unaveni jako já, tak si zasloužíte odpočinek v lázních Karlova Studánka. Toto jméno dostaly roku 1803 na počest vojevůdce Karla Ludvíka, což byl vnuk Marie Terezie. Lázně jsou určeny pro lidi, kteří mají problémy s dýchacími cestami a plícemi. První vany tu už byly v roce 1785. Karlova Studánka jsou nejvýše položené lázně v ČR a naleznete v nich dřevěné domky v unikátním architektonickém stylu horského charakteru.

Pokud se vyspíte do růžova, máte rádi výzvy a tak trochu něco netradičního, zamiřte do Dolní Moravy. No, spíše Horní Moravy, ale to je jedno, protože tu na vás čeká Stezka v oblacích. Svého druhu je první v ČR, ale jako naučná stezka je v pořadí druhá. Cesta je dlouhá 710 m, výška stezky je 55 m nad zemí a vyhlídková věž je ve výšce 1 116 m n. m. Délka tobogánu je 100 m, na své si přijdou všichni, najdete tu tunel, rukáv ze silné ocelové sítě. Ale největším lákadlem je síťová slza na samém vrcholu stezky, na tu si můžete lehnout a pod sebou budete mít 50 m volného pádu, ale nebojte se, síť je ocelová a vše vydrží. Ze stezky máte celé Jeseníky včetně Králického Sněžníku jako na dlani.

Dále tu můžete navštívit hrad Sovinec, Malý a Velký Roudný, což jsou nejmladší sopky ve střední Evropě, vodopády Skalního potoka a spoustu dalších pramenů, malých jeskyň nebo vodopádů. Poznejte i vaši krásu Jeseníků.

Dejte si pohodlné oblečení, nasadte pohorky, do kufru hodte kolo a hurá za dobrodružstvím do CHKO Jeseníky.

Zdroj: pořady ČT Klenoty naší krajiny a Krajinou domova.

1) Český ráj	11) Pálava	21) Brdy
2) KRNAP	12) Podyjí	22) Český les
3) Broumovsko	13) Žďárské vrchy	23) Slavkovský les
4) Orlické hory	14) Železné hory	24) Kokořínsko a Máchův kraj
5) Jeseníky	15) Blaník	25) České středohoří
6) Litovelské Pomoraví	16) Třeboňsko	26) Labské pískovce
7) Poodří	17) Blanský les	27) České Švýcarsko
8) Beskydy	18) Šumava	28) Lužické hory
9) Bílé Karpaty	19) Český kras	29) Jizerské hory
10) Moravský kras	20) Křivoklátsko	

Informujeme

Vážení spoluobčané,

začal nám nový rok 2020, a proto bych vám ráda připomněla některé vaše povinnosti spojené s místními poplatky.

Od ledna 2020 platí nová příloha k OZV č. 1/2018, o **poplatku za komunální odpad**. V tabulce níže jsou uvedeny částky za odpad, které můžete zaplatit buď najednou, nebo si platbu rozložit na splátky. Platit lze v hotovosti do pokladny OÚ nebo bezhotovostně převodem z účtu. Většina z vás má nastaven měsíční trvalý příkaz v bance, což považuji za velmi praktické. Nezapomeňte si proto změnit výši měsíční platby. Pro úplnost ještě připomínám, abyste všechny změny svozu včetně požadavků na výměnu poškozené popelnice hlásili na obecní úřad vždy nejpozději týden před koncem kalendářního měsíce.

Děkujeme vám, že jste se naučili třídit odpad a tím šetřit naše životní prostředí a také ušetřit místo ve vašich popelnicích 😊. V obci máte k dispozici tři stanoviště se zvláštními sběrnými nádobami. Od ledna se nám všechna tři stanoviště rozrostla o **žluté nádoby na jedlé tuky a oleje**, které zde můžete odkládat v plastových uzavíratelných lahvích. **Černá nádoba se stříbrným víkem na drobné kovy** (např. plechovky) je od nového roku také na všech stanovištích.

Sazba **poplatku za psa** se nemění, nezapomeňte jej uhradit **nejpozději do 31. 3.** běžného roku. Také připomínám povinnost nahlásit na OÚ do 15 dnů všechny změny týkající se poplatkové povinnosti, tj. pokud jste si pořídili psa, nebo vám naopak poplatková povinnost skončila.

Někteří z vás se také ptají na platbu **daně z nemovitosti**. Do konce ledna běžného roku se musí na finanční úřad nahlásit všechny změny, které nastaly během předešlého roku (nákup, prodej, změna majitele atd.). FÚ pak v průběhu dubna zasílá všem poplatníkům složenku k úhradě daně z nemovitosti domů na adresu trvalého bydliště, která má splatnost do 31. 5. běžného roku.

Na webových stránkách obce www.hermanice.com jsou vždy průběžně zveřejňovány všechny aktuální informace, které se vás mohou jakkoli týkat a zajímat vás.

Sledujte také vývěsky, které jsou na 4 místech v obci.

Zúčastňujte se veřejných zasedání zastupitelstva obce, kde se také můžete ptát na vše, co vás zajímá.

Přejeme vám s panem starostou co nejlepší rok 2020, který je pro naši obec i rokem oslav několika významných výročí.

Pavλίna Reinhardtová,
OÚ Heřmanice

Poplatek za svoz komunálního odpadu !!! ZMĚNA od 1. 1. 2020 !!!

Frekvence svozu	Poplatek za rok	1/12 tj. měsíční platba
22x ročně (letní)	1.200,-	100,-
26x ročně (14-ti denní)	1.380,-	115,-
30x ročně (zimní)	1.572,-	131,-
38x ročně (kombinovaný)	1.932,-	161,-
52 x ročně (týdenní)	2.412,-	201,-

Pytlový svoz:

Objem pytle	Poplatek v Kč za jeden kus
110 litrů	75,-

Obecně závazná vyhláška č. 1/2018, o poplatku za komunální odpad

Poplatek za psa

Poplatek za 1 psa činí 100,- Kč za rok,
za každého dalšího psa 150,- Kč za rok.

Splatnost poplatku je nejpozději do 31. 3. kalendářního roku.

Obecně závazná vyhláška č. 1/2019, o místním poplatku ze psů.

CHOVATELSKÉ POTŘEBY

- mražené maso
- krmné směsi a šroty
- živé akvarijní ryby a rostliny

 Habartice

 Frýdlant
Zahradní ul.

 Mníšek
Liberecká ul.

nakupujte online,
vyzvedněte na prodejně

www.FAJNZOO.cz

Neváhejte nás kontaktovat. Infolinka: 775 088 593

Informace pro osaměle žijící seniory i jejich děti

Anděl Strážný hlídá bezpečí a zdraví 24 hodin denně

Jak umožnit a zpříjemnit život seniorů co nejdéle ve známém, tedy domácím prostředí? Když jsou dva, mohou si pomoci, horší je situace seniorů osamělých. Přejde krizová situace – zhoršení zdravotního stavu, dezorientace, fyzické napadení na ulici apod. Jednou z nejobávanějších situací u seniorů bývá pád, následná bezmoc, někdy i bolest. Minimálně jednou ročně jich upadne 30 % a s věkem riziko stoupá.

Nabízíme jednoduchý a moderní způsob ochrany zdraví a bezpečí – tísňovou péči.

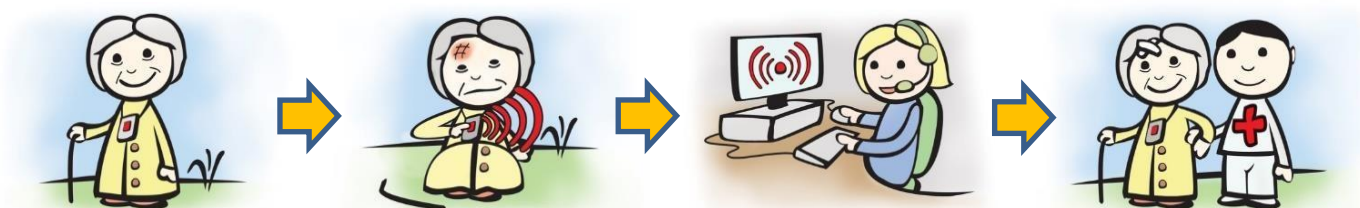
- Klient nosí na ruce monitorovací zařízení, které je napojeno na dispečink Anděla Strážného.
- Při stisknutí SOS tlačítka (v případě pádu automaticky) zařízení lokalizuje polohu systémem GPS a spojí se s dispečinkem, který vyhodnotí situaci a vyšle na místo potřebnou pomoc – kontaktní osobu, výjezdovou službu, záchrannou službu nebo hasiče či policii.
- Nezbytnou pomoc tedy dokážeme zajistit okamžitě a kdekoli.

Monitorovací zařízení s detekcí pádu zapůjčujeme jako jediní v ČR bezplatně.

Chcete vyzkoušet službu tísňové péče na jeden měsíc zdarma?

Volejte 603 563 060 nebo pište na poptavka@andelstrazny.eu.

Více informací najdete také na www.angelstrazny.eu

Akce na jaro v Libereckém kraji

Únor:

7. 2.	Historičtí lyžníci na Jizerské 50	Bedřichov
	Mini Jizerská pro děti	Bedřichov (startovné 400 Kč)
8. 2.	Jizerská 10	Bedřichov
	Jizerská 25	Bedřichov
	Jizerská 30	Bedřichov
9. 2.	Jizerská 50	Bedřichov
13. 2.	Mandrage - Dlouhý únor	DK Liberec (vstupné 415 Kč)
1.-16. 2.	Skleněné vánoční ozdoby	Muzeum skla a bižuterie v Jablonci
15. 2.	Lyžníci 2020	Smržovka
	Masopust na Dlaskově statku	Turnov
22. 2.	Muzikál Shrek	Home Credit Arena LBC (vstupné 99-990 Kč)

Březen:

22.-29. 3.	Čokoládový festival	Kulturní centrum Turnov
28.-29. 3.	Otevření věže na Lemberku	Lemberk

Duben:

2. 4.	Minipárty s Karlem Šípem	Česká beseda Český Dub (vstupné 350 Kč)
4. 4.	Bonnie Tyler & Chris Norman	Home Credit Arena LBC (vstupné 1 190 Kč)
10.-13. 4.	Velikonoce na Lemberku	Lemberk
13. 4.	Velikonoce na Grabštejně	Grabštejn

Březen: 17. 3. Divotvorný hrnec (divadlo F. X. Šaldy Liberec)
 Duben: 10. 4. Velikonoční zábava

Tipy na výlet

Meduzárium v Praze, Na Pankráci 86. Rodinné vstupné: 550 Kč.

Muzeum iluzí v Praze, Staroměstské náměstí 24. Rodinné vstupné: 500 Kč.

ZOO v Troji, U Trojského zámku 120/3, Praha 7. Rodinné vstupné: 600 Kč.

Automuzeum Vratislavice, Tanvaldská 164. Děti: 30 Kč, dospělí: 60 Kč.

Rodinný dům F. Porscheho Vratislavice, Tanvaldská 38.

Muzeum Čtyřlístku Doksy, Valdštejnská 251. Rodinné vstupné: 100 Kč.

NOVĚ OTEVŘENO OD 1. 1. 2020

PRÁDELNA FRYDLANT
 Zakázkové praní v areálu nemocnice Frydlant

Praní prádla • Žehlení prádla • Doprava ZDARMA
Pro podniky i veřejnost

loudovaregina@seznam.cz

www.pradelna-frydlant.cz

Regina Loudová

+420 775 590 281

Petra Marešová

+420 731 703 891

Heřmanický občasník, ročník 10, číslo 1. Vydává obec Heřmanice, Pov. MK ČR E 17534.

Redaktor Oldřich Baťka (oba), tel. 721 068 233, e-mail olda.bat@gmail.com

Za příspěvky od občanů nenese redakce žádnou odpovědnost. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit.

Grafická úprava Ivana Frankelová. Technické zpracování Martina Strnadová a Pavlína Reinhardtová.